

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 961. Calices, patenæ & paramenta sacerdotalia qualiter consecrentur & excrementur, & quid de campanis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Laym. l. c. 6. n. 9. Barb. de potest. Episc. p. 2. alleg. 27. n. 25. Bonac. de Sacrament. d. 4. q. ult. p. 9. n. 15. & Canonistas in c. 1. de consecrat. Altar. id tamen nullatenus colligi ex cit. c. asserunt Cönnick. q. 83. a. 3. du. 2. n. 240. Laym. Castrop. LL. cit. cum illud non loquantur de fractione & motione Sigilli, sed solum de fractione & diminutione lapidis superpositi Sigillo. quin & Pirh. cit. n. 26. ex eo, quod dictum quest. precedenti, impositionem reliquiarum ad valorem consecrationis non requiri rectè inferre videtur, effractione Sigilli ex sublatione reliquiarum non execrari; nihilominus Castrop. et si ipse teneat, dictam impositionem non requiri, ait, quòd, cum consecratio & execratio pendeat tantum ex jure positivo, & communis sententia habeat, fractione & motione execrari Altare, credendum esse, usu & consuetudine sic firmatum esse, à quo recedere sit indecens. pro quo etiam quoque Laym.

2. Resp. Secundo præter ea, quæ dicta quest. antepenult. n. 1. de Altaris execratione per fractionem illius, addendum ferè illud unicum, quod contra Sylv. l. c. Henric. L. 6. c. 28. n. 1. in com. lit. R. Bonac. & Barbosa LL. cit. verius censet Castrop. l. c. n. 8. cum Laym. l. c. c. 6. n. 6. nimirum consecrationem non amitti per hoc, si co-nua Altaris frangantur, eò quod licet facta in his unctio & consecratio, tota tamen Ara ex ista unctio reddita, consecrata, quam proinde amittere non poterit, quin sacrificio in ea peragendo manserit apta.

Quest. 960. An & qualiter Altari fixo execratur ecclesia?

R Esp. Execrato per fractionem vel motionem Altari fixo, nullatenus Ecclesia execratur, quia distincta consecratione consecrata sunt, ita juxta decisionem c. 1. h. t. quo corrigitur c. motum de consecrat. Eccl. dist. 2. Pirh. h. t. n. 28. Barb. in c. 2. h. t. n. 4. Vasq. Suar. Castrop. LL. cit. Sylv. V. Altare q. 11. Barbosa. n. 26. Laym. L. 5. tr. 5. c. 5. in fine. Mirand. in man. præl. tr. 2. q. 39. a. 7. è contra Altare consecratum remanere potest Ecclesia execrata, ut iidem, secus est de Altaris pollutione; hoc enim polluto per sanguinis vel feminis effusionem, Ecclesia polluta est, uti & contra Ecclesia polluta, omnia Altaria in ea fixa polluta censentur; quia polluto quolibet loco Ecclesie contingens totam Ecclesiam, ejusque cæmeterium contiguum afficit Laym. Castrop. Pirh. Barb. LL. cit. ejus ratio est, quòd pollutio individualiter respicit & concernit totum corpus Ecclesie, execratio autem respiciat totum subjectum destructum, sive illud sit Altare, sive Ecclesia. Barb. l. c. qui idem de Alrari portabili, et si amovibiliter statuto, quòd nimirum polluta Ecclesia censetur execratum, sentire videtur contra Sylv. & Armill.

Quest. 961. Calices, patenæ & paramenta sacerdotalia qualiter consecrantur & execrantur, & quid de campanis?

R Esp. Ad primum: quod dictum de consecratione Altaris, idem dicendum de consecratione calicis & patenæ, nimirum quòd de jure communi ea consecratio spectat ad solum Episcopum, & ab eo committi nequeat non Episcopo, neque etiam potestas ea consecrandi acquiri possit per consuetudinem, et si ea acquiri possit per privilegium Apostolicum; quorum ratio est, quia in illa

R. P. Lour. Jur. Can. Lib. III.

consecratione intervenit unctio ob quam intervenientiam ea de se respicit ordinem Episcopalem. & ita tenent Barb. cit. alleg. 27. n. 35. Azor. p. 1. L. 10. c. 28. q. 1. Belliz. Tom. tr. 8. c. 5. n. 102. Rodriq. Tom. 1. q. 19. a. 1. Reiffenst. h. t. n. 41. § 42. Porrè quid dicendum de pixide, in qua hostiæ consecratæ reponuntur, an pariter sicut calix consecrandus, aut saltem benedicendus, sicut corporalia propter contactum immediatum corporis Christi, vide apud Castrop. tr. 22. Punicæ. p. 10. n. 7. ubi et si decentissimum, ut saltem sit benedicta, dicat eum Azor. p. 1. L. 10. c. 27. q. 7. Laym. l. c. n. 6. Vasq. Bonac. Cönnick. & aliis, censet tamen cum iisdem, neutrum esse necessarium de præcepto, eò quòd id nullibi præcipiatur. His non obstante, quòd in pontificali habeatur benedictio specialis pro illa pixide. cum ibi multa habeantur benedictiones, non ut necessariæ, sed ut convenientes.

2. Resp. Ad secundum: calix & patena execrantur, & nova egent consecratione, ubi franguntur aut notabiliter formam perdunt, Sylv. V. calix. q. 2. Barb. l. c. n. 37. Laym. l. c. c. 6. n. 6. cum communi, qui tamen censet calices tornatiles non execrari per amotionem cuppæ à pede, tum quia non videntur forma, quam habent ex prima destinatione mutari, quin statim reparari possit; tum quia, ut ex Suar. Laym. l. c. cuppa calicis tornatilis per se sola videtur consecrata, secus quam in calicibus, qui pedem amovibilem non habent. Non tamen execrantur calix aut patena, ita ut nova consecratione egeant, si longo usu inauratio, etiam interior, eorum penitus sit absumpta. Sylv. Laym. LL. cit. Azor. l. c. q. 6. cum communi; eò quòd non solum aurum, quo inaurantur, sed totus calix & patena consecrantur & consecrata censeantur. Idem tanquam valde probabile, si de novo inaurantur, censet Laym. n. 7. Pelliz. l. c. n. 118. Cönnick. de Sacram. q. 83. a. 3. du. 3. n. 246. Dian. p. 2. tr. 1. miscell. resol. 3. Sa. V. calix. Reiffenst. & alii apud illum id confirmantes à pari, dum parietes Ecclesie consecrati non execrantur, aut de novo consecrantur, si cæmento ab eorum superficie decidente, vel etiam de industria abrafo, novo cæmento inducuntur, vel dealbantur, aut picturis exornantur. Contrarium tamen tenentibus Sylv. l. c. Barbosa. n. 38. Mirand. cum communi aliorum ex ea ratione, quòd et si aurum illud sit pars minor calicis & patenæ, censetur tamen principaliter ex contactu immediato corporis & sanguinis Christi, quod dem adversarii negant, consecrationem haberi ab illo contactu, sed a formula consecrationis, opponi posse videtur, quòd calix aliàs non consecratus censetur consecratus, adeoque etiam habere consecrationem ex eo quòd in eo non consecrato celebraverit Sacerdos aliquis.

3. Resp. Ad tertium primò: paramentorum seu vestium ad Missam pertinentium, puta corporalium, purificatoriorum palle, albæ, cinguli, manipuli, calulæ benedictio solennis de jure communi spectat ad solum Episcopum, ut Sylvester V. benedicere. Barb. de off. & potest. Episc. Alleg. 27. n. 42. Rodriq. Tom. 1. q. 19. a. 1. Reiffenst. h. t. n. 49. cum communi, ut nec illa benedictio ab Episcopo committi alteri, aut consuetudine acquiri potest, ut Barbosa. l. c. n. 42. Ugol. de potest. Episc. c. 32. n. 4. Posserin. de off. curati c. 2. n. 37. referens respons. congregat. §. rituum & communem. possunt id tamen etiam ex speciali concessione Pontificum,

T t t

tificum,

tificum, puta Leonis X. idem circa diſta paramenta aliaque pertinentia ad cultum divinum, in quibus Chriſma ſeu ſacra unctio non intervenit, ſuperiores ordinis minorum Ordinarii, & in eorum abſentia illorum Vicarii ſeu ſubſtituti, ut referunt Barboſ. *l. c. n. 44.* Rodriq. *l. c.* Leza. *V. benedictio. n. 8.* Pelliz. *l. c. n. 106.* Mirand. *Tom. 2. q. 40. n. 1.* uti &, ut iidem, Prælati alii regulares cum illis communicationem privilegiorum habentes, & in ſpecie etiam Societatis Jeſu, ut referunt Lezan. & Franchis *ex Congregat. Cardinal. de 13. Martii 1632.* Idque non tantum in uſum propriarum Eccleſiarum, ſed & aliarum quarumcunque, etiam non regularium ex conſeſſione facta ab Innocent. VIII. ſuperioribus Ordinis S. Hieronymi, prout referunt Rodriq. Mirand. Pelliz. apud Reiffenſt. *h. t. n. 52.* Huic poſtremo non obſtante declarat. *Cardin. paulò ante cit.* cum declarationes Cardinalium, utpote non facientes novam legem, aut jus, ſed interpretantes ſolum ambiguum & obſcurum, non poſſint ſpeciali privilegio claro in contrarium derogare, ut cum Franchis *p. 2. q. 28. n. 3.* Reiffenſt. *l. c.*

4. Reſp. Ad tertium ſecundo: paramenta execrantur, ſeu benedictionem amittunt, ut de novo benedicti debeant, ſi figuram priorem amittunt, aut ita lacerantur, & immutantur, ut reddantur inhabilia ad utlum, ad quem deſtinata ſunt. v. g. ſi ex ſtola fiat manipulus, ex corporali purificatorium, ex caſula ſtola, ſi alba perdat manicam, vel ita laceretur, ut eâ uti nequeat Sacerdos. Sylv. *V. benedictio. n. 6.* Barboſ. *n. 45.* Pelliz. *l. c. n. 117.* Reiffenſt. *n. 54.* ex ea ratione, quòd unumquodque paramentum benedicatur in ſua propria forma, forma autem det eſſe rei. non tamen execrantur, ſi ſucceſſivè lacerentur, & reſiciantur, aut præcia aliqua de novo eis aſſuantur, multoque minus ſi laventur, de qua lotionem, à quo & qualiter fieri debeat, vide Reiffenſt. *à. n. 55.* de aliis quoque requiſitis ad ſacrificium miſſæ in particulari, uti & de contractu vaſorum ſacrorum vide Caſtrop. *l. c. p. 10. per totum.*

5. Reſp. Ad quartum: Campanæ quoque à ſolo Epifcopo benedicti poſſunt, Abbates tamen ex-ercentes pontificalia poſſe eas benedicere etiam pro Eccleſiis extraneis, ex Averſa *q. 11. §. 13.* habet La croix *L. 6. p. 2. n. 406.* poſſe autem ſarum benedictionem alteri non Epifcopo à Papa, & quidem ſolo committi, quia intervenit unctio ſacri Chriſmatis, habet communis AA. Videtur tamen habere praxim in locis pluribus, ut earum benedictio ab Epifcopo committatur, & in ſpecie de Archi Epifcopalibus Coloniaſi & Trevereniſi id dicit, quòd ea committatur etiam ſuperioribus ordinum mendicantium etiam Societatis JEſu, habet La croix *l. c.* quem vide, de cætero non poſſe hanc benedicti campanas poteſtatem acquiri conſuetudine docent cum communi Barboſ. *l. c. n. 46.* Reiffenſt. *h. t. n. 48.* illud notandum, quòd campanæ numerentur à Caſtrop. *cit. p. 10. n. 7.* inter ea, quorum benedictio non eſt de præcepto, eſt formula benedictionis earundem habeatur in pontificali.

Quæſt. 962. Cæmeterium an, & quo modo conſecretur aut benedicatur?

Reſp. Cæmeterium (qui eſt locus autoritate Epifcopi deſignatus ad corpora fidelium ſepelienda) eodem modo conſecratur aut benedicitur, quo Eccleſia, & Eccleſiâ conſecratâ, etiam cæmeterium ei conjunctum præſumitur conſecratur, cum ſimul cum Eccleſia eodem ritu, ut patet ex Pontificali Romano, ſolet conſecrari, eſt etiam Eccleſiâ conſecrata, ſeorſim conſecrari poſſit & ſolet. ita Pirh. *h. t. n. 30.* Reiffenſt. *n. 29.* non niſi tamen ab Epifcopo, & quidem proprio, vel de hujus conſenſu ab alieno, ut idem cum Sylv. *V. Cæmeterium 3. num. 1.* Azor. *p. 2. L. 9. c. 6. q. 1. c. 6.* & hoc de jure communi, de cætero ob iisdem conſecrari poteſt, à quibus Eccleſia Reiffenſt. *l. c.*

C A P U T II.

De pollutione & reconciliatione Eccleſiæ & Cæmeterii.

Quæſt. 963. An & quando pollui dicantur, & in ſpecie quorum ſepultura polluantur Eccleſia & Cæmeterium.

1. Reſp. Primo: Pollui in genere dicitur Eccleſia, dum manente ejus forma materiali integra, adeoque conſecratione in ea accidit aliquid, quod à loci ſanctitate maximè alienum eſt, & in animis fidelium generat horrorem, ut in ejus deſeſtationem divina in ea celebrari Eccleſia vetuerit, donec ſanctis ritibus fuerit reconciliata Suar. *in 3. p. d. 81. S. 4. §. tertio.* Jordan. *L. 5. tit. 12. n. 142.* Wicſtn. *h. t. n. 31.* Unde etiam patet differentia inter pollutionem & execrationem Eccleſiæ, utpote cujus conſecratio per hanc tollitur.

2. Reſp. Ad ſecundum: polluantur per hoc primò, quòd in iis ſepeliatur fidelis excommunicatus juxta *c. 7. b. t.* quod eſt loquatur de Cæmeterio tantum, eadem tamen & prior eſt ratio in

Eccleſia; cum per hoc non minùs inferatur irreverentia Eccleſiæ, quàm Cæmeterio. hoc ipſum tamen intelligendum poſt Concilium Conſtantienſe de excommunicato vitando, ſeu nominatim & publicè denunciato, & notorio percuffore Clerici. Azor. *l. c. c. 5. q. 1. §. 4.* polluitur. Delb. *de immunit. Eccl. c. 2. du. 2. f. 5. n. 1.* Pirh. *h. t. n. 4.* Nav. *in man. c. 27. n. 152.* Barb. *cit. alleg. 27. n. 52.* Suar. *l. c. §. 4.* cum communi. Unde in Germania, aliisque locis ſeprentrionalibus, ubi Hæretici non ſunt nominatim excommunicati, ſed tolerati per eorum ſepulturam non polluantur Eccleſiæ aut Cæmeteria. Pirh. Delb. *LL. cit.* & conſequenter ut Delb. in iis locis excuſantur, qui celebrant in Eccleſiis, ubi Hæretici ſepulti. ſed neque per ſepulturam excommunicatorum non toleratorum, qui in articulo mortis dederunt ſigna ſufficientia contritionis, polluitur Eccleſia, cum etiam ii poſt mortem abſolvi poſſint à cenſuris, adeoque & in loco ſacro, ſepeliri, ibique ſepulci retineri, ita Delb. *l. c. f. 6. n. 11.* ſimiliter non polluitur per ſepul-
ram